

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 5C/1010/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1307206228
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2016:1307206228.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok sudcom Marekom Mikulčíkom v právnej veci navrhovateľa: H.. H. L., X. XX.X.XXXX, L. V. X, L., štátny občan Slovenskej republiky, proti odporcovi: H.. A.. E. R., X. X.XX.XXXX, L. Z. XXX/X, Z., štátny občan Slovenskej republiky, v konaní o protinávru odporcu, takto

rozhodol:

Súd protinávrh odporcu zamietá.
Navrhovateľovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava III. dňa 10. apríla 2007, postúpeným Okresnému súdu Pezinok dňa 6. februára 2008, sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal ochrany osobnosti, zaplatenia nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 25. marca 2009 sa odporca vzájomným protinávrom proti navrhovateľovi domáhal vydania rozsudku s nasledovným obsahom: „Žalobný návrh na ochranu osobnosti a zaplatenie nemajetkovej ujmy podaný navrhovateľom voči odporcovi sa zamietá. Navrhovateľ je povinný v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku zabezpečiť na vlastné náklady opublikovanie v Bulletine Slovenskej advokácie rozsudku vydaného Okresným súdom Pezinok sp.zn. 5C 1010/08 aj s odôvodnením a o splnení tejto povinnosti vyrozumieť Okresný súd Pezinok s doložením výtlačku Bulletinu Slovenskej advokátskej komory, v ktorom bude opublikovaný rozsudok vo veci sp.zn. 5C 1010/08.“

Podanie tohto protinávru odporca písomne odôvodnil tým, že navrhovateľ bol preukázateľne komplicom advokáta E.. H. F. pri vyfabrikovaní a antidatovaní Zmluvy o budúcej zmluve na predaj obchodného podielu zo dňa 4. decembra 2004 a túto zmluvu na podklade spoločnej dohody s E.. F. v mesiaci jún 2006 vyfabrikoval pre potreby nekalého konania E.. F. a uplatnenie škody voči súdnemu exekútorovi JUDr. L. Jakubcovi dňa 16. augusta 2006, a to v čase psychickej PN odporcu (v tom čase klienta ich advokátskej kancelárie), o čom mal navrhovateľ vedomosť.

V podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 5. augusta 2013 navrhovateľ zmenil svoj návrh a domáhal sa proti odporcovi vydania rozsudku s nasledovným obsahom: „Odporca je povinný písomne sa ospravedlniť navrhovateľovi za svoje výroky uvedené v liste zo dňa 13.2.2007, adresovanom Slovenskej advokátskej komore, a to „Ďalej nás zaujíma prečo vo veci sp. zn. 18C 25/2006 vedenej na OS BA III. spolu s H.. H.. L. sfaľovali plnomocenstvo (písmo prináleží podľa analýzy koncipientovi H.. H. L.)... a „Pýtame sa: bolo konanie advokáta E.. H.. F. v súlade s hore uvedeným? Akú ochranu konaniu E.. H..F., E.. K.. V. a ich koncipientovi H.. H.. L. (ustálená osoba - falšovanie/pozmeňovanie plnomocenstva vystaveného 12.12.2005) poskytne SAK?"; a za výrok uvedený v mene spoločnosti Y. J. R., R..K..S.. R. R. F.A. XX, XXX XX L., A.: XX XXX XXX v liste zo dňa 20.2.2007, adresovanom E.. H. F., a to:

„Písmo nasvedčuje tomu, že falšovateľom bol Váš spolubasman z Leopoldova - koncipient H.. H.. L.Á., čo preukážeme spoľahlivo (v prípade Vášho záujmu - predpokladáme, že tento znaleckú úkon budete tiež požadovať) a to grafologickým skúmaním písma menovaného Vášho koncipienta.“, a to formou zaslania písomného ospravedlnenia nasledovného znenia:

"Vážený pán L., týmto sa Vám ospravedľujem za znevažujúce výroky uvedené v liste zo dňa 13.2.2007, adresovanom Slovenskej advokátskej komore, a to „Ďalej nás zaujíma prečo vo veci sp. zn. 18C 25/2006 vedenej na OS BA III. spolu s H.. H.. L.K. sfalšovali plnomocenstvo (písmo prináleží podľa analýzy koncipientovi H.. H. L.)...“, a „Pýtame sa: bolo konanie advokáta E.. H.. F. v súlade s hore uvedeným? Akú ochranu konaniu E.. H..F., E.. K.. V. a ich koncipientovi H.. H.. L. (ustálená osoba - falšovanie/ pozmeňovanie plnomocenstva vystaveného 12.12.2005) poskytnete SAK?"; a za výrok uvedený v mene spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o. so sídlom Košická 37, 821 08 Bratislava, IČO: 31 342 841 v liste zo dňa 20.2.2007, adresovanom E.. H. F., a to: „Písmo nasvedčuje tomu, že falšovateľom bol Váš spolubasman z Leopoldova - koncipient H.. H.. L., čo preukážeme spoľahlivo (v prípade Vášho záujmu - predpokladáme, že tento znaleckú úkon budete tiež požadovať) a to grafologickým skúmaním písma menovaného Vášho koncipienta." Ospravedľujem sa Vám za zásah do Vašich osobnostných práv, za poškodenie Vášho dobrého mena, Vašej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. A.. E. R." . "

Okresný súd Pezinok uznesením č.k. 5C/1010/2008-234 zo 4. decembra 2014 konanie o návrhu navrhovateľa na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy zastavil a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania. K zastaveniu konania prišlo na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29. apríla 2015.

V priebehu konania sa odporca obrátil na Ústavný súd Slovenskej republiky so sťažnosťou, v ktorej namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5C 1010/08 (predtým v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 8C 83/07).

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp.zn. II. ÚS 832/2014 zo dňa 6. mája 2015 rozhodol, že Okresný súd Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1010/08 porušil základné právo odporcu aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Okresnému súdu Pezinok vo veci vedenej pod sp. zn. 5C 1010/08 Ústavný súd Slovenskej republiky prikázal konať bez zbytočných prieťahov. Odporcovi zároveň priznal finančné zadostučinenie v sume 2 000 €, a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 €.

Podaním doručeným súdu dňa 3. novembra 2015 odporca svoj protinávrh zmenil tak, že sa proti navrhovateľovi domáhal vydania rozsudku s nasledovným obsahom : „ H.. H. L. je povinný na svoje náklady do troch dní od právoplatnosti rozsudku vo veci č.k. 5C/1010/2008 zverejniť na jeho internetovej stránke www.biznar.sk <<http://www.biznar.sk>> rozsudok Okresného súdu Pezinok vo veci č.k. 5C/1010/2008 spolu s uznesením o zastavení konania č.k. 5C/1010/2008-234 z 4.12.2014, rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 5C/1010/2008-160 z 24.3.2010 a uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/23/2011-200 z 31.10.2012 v plnom znení s anonymizovaním osobných dát a o splnení tejto povinnosti vyrozumieť Okresný súd Pezinok na mail: podatelnaOSPK@justice.sk <<mailto:podatelnaOSPK@justice.sk>> a H.. A.. E. R. elektronicky na mail: R.@.R..R.. Navrhovateľ H.. H. L. je povinný zaplatiť odporcovi H.. A.. E. R. náhradu trov konania a právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. "

Zmenu protinávrhu v tomto podaní odporca, inter alia, písomne odôvodnil nasledovne: „...vzhľadom na zneužitie práva na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie práva zo strany navrhovateľa H.. H. L. a to žalobou na ochranu osobnosti navrhovateľom - advokátom H.. H. L. voči odporcovi H.. A.. E. R. a vo vzťahu na „zbabelé „ späťvzatie žalobného návrhu navrhovateľom, keď navrhovateľ a jeho právny zástupca (obaja advokáti) sledovali žalobou iba šikanóznym výkonom práva voči odporcovi - teda mene - ((konaním a v rozpore s dobrými mravmi (§ 3/1 Obč. zák.) a požiadavkou na profesionálnu etiku advokáta (§ 18 ods. 3 zákona o advokácii)) využívam v súlade s judikatúrou vyšších súdov svoje

právo a z aj dôvodu, že verejnosť a právnická obec má právo vedieť pravdu o navrhovateľovi H.. H. L. - advokátovi a jeho praktikách v konaní pred súdom zneužitím práva,...

K zmenenému protinávru odporcu sa navrhovateľ vyjadril na pojednávaní tak, že ho žiadal zamietnuť a priznať navrhovateľovi náhradu trov konania. Navrhovateľ poukázal na to, že okrem žaloby na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá bola predmetom tohto konania, voči odporcovi neinicioval žiadne iné občianske súdne konanie. Uviedol, že je pravdou, že bol zamestnancom advokátskej kancelárie E.. H. F., pričom v tejto súvislosti v iných súdnych konaniach na neho odporca uvádzal rozličné hanlivé až urážajúce tvrdenia, ktoré nemôžu byť považované za kritiku, ktorú má strpieť advokát. Argumentoval tiež tým, že žalobný petít odporcovho protinávru je nevykonateľný, nakoľko navrhovateľ nie je držiteľom domény W..L..R..

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom odporcu a prečítaním alebo oboznámením obsahu listinných dôkazov a to: rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/135/2015 zo dňa 21.4.2016, kópia návrhu na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy zo dňa 13.3.2007 - konanie vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 18C/32/07, kópia návrhu na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy zo dňa 2.4.2007 - konanie vedené na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5C/1010/2008, kópia návrhu na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy zo dňa 6.12.2006 - konanie vedené na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5C/813/2008, kópia návrhu na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy zo dňa 9.1.2007 - konanie vedené na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 4C/501/2008, výpis z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV.ÚS 302/2010 zo 7. 7. 2011, profil advokátskej kancelárie z internetovej stránky W..L..R., údaje o advokátskej kancelárii H. L., R.. K.. S., z internetovej stránky www.azet.sk <<http://www.azet.sk>>, výpis z Obchodného registra na internete zo dňa 24. 6. 2016.

Súd návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom svedka H.. J. P. a svedkyne E.. G. H. zamietol, nakoľko títo svedkovia mali vypovedať o skutočnostiach, ktoré sa dozvedeli ako advokáti pri zastupovaní svojich klientov, pričom navrhovateľ, ako klient advokáta H.. J. P., na pojednávaní konanom dňa 1. apríla 2016 vyhlásil, že H.. J. P. nezbavuje mlčanlivosti, a L. R. (manželka odporcu), ako klientka advokátky E.. G. H., písomne vyhlásila v podaní doručenom súdu dňa 20.5.2016, že nezbavuje mlčanlivosti advokátku E.. G. H.. Súd zamietol aj návrhy odporcu na doplnenie dokazovania výsluchom svedka A.. O. H., a na vykonanie dokazovania pomocou súdnych spisov Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 8C/351/2007, Okresného súdu Pezinok sp. zn. 4C/1089/2008 a Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 18C/32/2007, a to z dôvodu ich nadbytočnosti a s ohľadom na zásadu hospodárnosti konania, nakoľko skutočnosti, ktoré sa mali zistiť z takto vykonaného dokazovania boli už dostatočne preukázané doposiaľ vykonaným dokazovaním. Vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, starostlivo prihliadol na to, čo pred súdom počas konania uviedli účastníci konania, resp. ich zástupcovia a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca vypovedal, že jeho motiváciou pre podanie vzájomného protinávru, doručeného súdu dňa 25. 3. 2009 bolo poukázať v danom čase na šikanóznny výkon práva zo strany navrhovateľa (ako advokáta), ktorý na odporcu v spolupráci s ďalším advokátom E.. F. a advokátom H.. P., podal na štyroch súdoch totožné žaloby na ochranu osobnosti. Odporca podaním protinávru mienil dosiahnuť procesný úspech vo veci, ktorý by vyústil do vydania rozsudku zamietajúceho žalobný návrh na ochranu osobnosti a zaplatenie nemajetkovej ujmy, pričom ako úspešný účastník konania mal odporca v takom prípade zároveň aj právo uverejniť vydaný rozsudok. Konanie navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi spočívalo v šikanóznom výkone práva, ktorý sa v Slovenskej republike zakazuje. Šikanóznny výkon práva videl odporca v tom, že navrhovateľ, ako osoba znalá práva, vedel a musel vedieť o tom, že svojim návrhom nesleduje legitímny cieľ a keď sa to počas konania ukázalo, svoj návrh zbabelo zobral späť. Odporca tiež uviedol, že má vedomosť o tom, že navrhovateľ vystupoval ako svedok v iných veciach, kde osvedčoval veci, ktoré sa nikdy nestali a navrhovateľ tiež vystupoval v iných konaniach ako právny zástupca účastníka E.. F.. Odporca uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by sa v súčasnosti viedlo aj iné konanie vo veci ochrany osobnosti, kde by ako účastník konania proti odporcovi, či proti odporcovi blízkej osobne vystupoval navrhovateľ, nakoľko všetky iné konania už boli skončené.

Z výpisu z obchodného registra na internete zo dňa 24.6.2016 vyplýva, že navrhovateľ je od 20.5.2010 evidovaný ako jediný spoločník a konateľ právnickej osoby- obchodnej spoločnosti s obchodným menom C. F. H. L., R..K..S., ktorá sídli na L. N. XXX Y. L. a má pridelené A.: XX XXX XXX. Táto obchodná

spoločnosť bola založená zakladateľskou listinou zo dňa 19.4.2010, a v jej mene je oprávnený konať navrhovateľ samostatne bez obmedzenia.

Z výpisu z internetovej stránky na portáli www.azet.sk <<http://www.azet.sk>> zo dňa 23.6.2016 vyplýva, že medzi kontaktnými údajmi obchodnej spoločnosti C.V. F. H. L., R..K..S., E. N. C. W. R. : W..L..R.. Z výpisu z internetovej stránky zo dňa 23.6.2016 vyplýva, že na internetovej adrese P.:/..L..R. sa nachádza profil obchodnej spoločnosti C.V. F. H. L., R..K..S., kde sa okrem iného uvádza i to, že C. F.K. H. L., R..K..S., pôsobí na území Slovenskej republiky od roku 2010 a svojou činnosťou nadväzuje na advokátsku prax H.. H. L. vykonávanú od 1.1.2009. Na druhej strane výpisu z internetovej stránky sa nachádza, okrem iného, aj fotografia navrhovateľa, rok jeho narodenia a údaje o právnej praxi (2001-2004 právny asistent v advokátskej kancelárii E.. H. F., 2005-2008 advokátsky koncipient v advokátskej kancelárii E.. H. F., 2009- súčasnosť advokát). V dolnej časti výpisu je odkaz na autorstvo: „ L. ©. XXXX, Všetky práva vyhradené“

Z kópií návrhov na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy vyplýva, že na Okresnom súde Bratislava III boli v období od 8.12.2006 do 10.4.2007 prostredníctvom advokátskej kancelárie F.-V.-P. podané tri návrhy na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy proti odporcovi a jeden návrh na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy proti manželke odporcu. Ich navrhovateľmi boli : a/ E.. H. F. (návrh proti odporcovi doručený súdu 8.12.2006, návrh proti manželke odporcu doručený súdu 9.1.2007), b/ E.. Z. E. (návrh proti odporcovi doručený súdu 16.3.2007), c/ H.. H. L. (návrh proti odporcovi doručený súdu 10.4.2007). Uvedené návrhy vykazujú znaky zhodnosti, tak v skutkových okolnostiach, v právnej argumentácii, ako aj v petitoch návrhov.

Z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/135/2015 zo dňa 21.4.2016 vyplýva, že Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudkyň JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci proti obžalovanému A.. L.. E. R., pre pokus obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/52/2009 zo dňa 23.03.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.04.2016 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovaného H.. A.. E. R., X.. XX.XX.XXXX Y. V.Í., V. L. Z., Z. Č.. X oslobodil podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. 1Kv 16/2008 zo dňa 24.04.2009 pre skutok v bode 1/ právne posúdený ako pokus obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., v bode 2/ ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/

využívajúc pochybenie súdneho exekútora E.. Z. E., spočívajúce vo vydaní nezákonného rozhodnutia z 18.01.2005, na vykonanie exekúcie postihnutím obchodného podielu obvineného v obchodnej spoločnosti Y. J. R. R..K..S., pričom toto konanie bolo uznesením Okresného súdu Bratislava J. pod spis. zn. 32Exrel6/2005 z 24.04.2006 ako nezákonné zastavené, podal 13.07.2006 na Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom Bratislava, Župné nám. písomný návrh v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci o náhradu škody vo výške 5.082.063,- € (153.102.230,- Sk,) ktorá mu mala vzniknúť tým, že exekútor E.. Z. E. mu vydaním vyššie uvedeného exekučného príkazu znemožnil predaj 100% obchodného podielu spoločnosti Y. J. R. R..K..S.. v zmysle zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu. V prílohe predmetného návrhu na Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 13.07.2006 doručil aj zmluvu o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, ktorou sa obvinený zaviazal ako budúci predávajúci, uzatvoriť s budúcim nádob nadobúdateľom, spoločnosťou Y. R.. R..K..S., R. R. Y. Č.. XXX, zastúpenou konateľom Z. Y., X.. XX.XX.XXXX, V. L. L., L. Č.. XXXX/XX zmluvu o prevode obchodného podielu spoločnosti Y. J. R. R..K..S.. najneskôr do 30.06.2005 za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 50% nominálnej hodnoty všetkých aktív prevádzanej spoločnosti, ktoré podľa súpisu aktív spoločnosti uvedených v zmluve o uzatvorení budúcej zmluvy o prevode obchodných podielov ku dňu 07.12.2004 mali byť podľa nim dodatočne vyfabrikovaných podkladov vo výške 9 756 164,75,- € (303.640.553,55 Sk,) pričom túto zmluvu si dal vyhotoviť až 22.06.2006 v Advokátskej kancelárii F. - V.Ý. - P. s dátumom 07.12.2004, t.j. do obdobia pred doručením príkazu na začatie exekúcie 100% obchodného podielu spoločnosti Y. J. R. R..K..S.. a to za účelom žalovať Ministerstvo spravodlivosti SR o náhradu škody a získať tak neoprávnený prospech na úkor

Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR vo výške 5.082.063,- € (153.102.230,- Sk)

2/

po tom, ako Ministerstvo spravodlivosti SR predmetnému písomnému návrhu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci na náhradu škody nevyhovelo, dňa 15.01.2007 v Bratislave na Okresnom súde Bratislava I, podal obvinený ako navrhovateľ, žalobný návrh na náhradu škody vo výške 4 977 749,98,- € (154.922.507,- Sk) a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000.000,- Sk, kde ako jeden z dôkazov, ktorým odôvodňuje svoj žalobný návrh, priložil zmluvu o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, ktorou sa obvinený ako budúci predávajúci, zaviazal uzatvoriť s budúcim nadobúdateľom, spoločnosťou Y. R.. R..K..S., R. R. Y. Č.. XXX, zastúpenou konateľom Z. Y., X.. XX.XX.XXXX, V. L. L., L. Č.. XXXX/XX zmluvu o prevode obchodného podielu spoločnosti Y. J. R. R..K..S.. zo 07.12.2004, ktorú si dal dodatočne dňa 22.06.2006 vyhotoviť v Advokátskej kancelárii F. - V. - P. s dátumom 07.12.2004 za účelom zadovážiť si neoprávnený prospech vo výške 4 977 749,98,- € (154.922.507,- Sk) na úkor Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, aj keď vedel, že predložený dôkaz je účelovo vyrobený a nezakladá sa na pravde,

nakoľko skutok nie je trestným činom. V odôvodnení tohto rozhodnutia Krajský súd v Bratislave, inter alia, uviedol nasledovné: „...Ako zhodne vypovedal samotný obžalovaný H.. A.. E. R., tak aj svedok E.. H. F., medzi nimi bol vzťah klient a advokát. Svedok E.. H. F. totiž v čase spáchania skutku vykonával povolanie advokáta a bol riadne zapísaný v zozname advokátov a obžalovaný H.. A.. E. R. bol jeho klientom v rôznych občiansko-právnych veciach, v ktorých ho svedok E.. H. F. zastupoval.

Totožný vzťah (pomer) klienta a advokáta bol daný medzi oboma vyššie špecifikovanými osobami aj v danej prejednávanej trestnej veci, ktorá je predmetom tohto konania. Z výpovedí svedka E.. H. F. totiž jednoznačne vyplýva, že obžalovaný H.. A.. E. R. prišiel do jeho kancelárie v mesiaci jún 2006, v priestoroch ktorej bola dňa 22.06.2006 dodatočne vypracovaná na základe pokynov obžalovanej predmetná sporná vyššie uvedená zmluva.

Možno teda konštatovať, že svedok E.. H. F. sa o ním uvádzaných skutočnostiach nelegálnej činnosti svojho klienta L.. A.. R., jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dozvedel ako advokát (právny zástupca) obžalovaného H.. A.. E. R. a to práve v súvislosti so spracovaním predmetnej zmluvy o budúcej zmluve na prevod obchodných podielov a prejednaním vzniknutej škody s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, inak sa tieto skutočnosti dozvedieť ani nemohol.

....Odvolací súd poukazuje na mimoriadne podstatnú skutočnosť a to, že pokus obzvlášť závažného zločinu pod bodom 1/ obžaloby bol dokonaný dňa 13.07.2006, kedy obžalovaný H.. A.. E. R. podal na Ministerstvo spravodlivosti SR návrh v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci na náhradu škody vo výške 5.082.063,-€. Skutočnosť, že Ministerstvo spravodlivosti SR takýto návrh neakceptovalo a tomuto nevyhovelo, nemá žiaden vplyv na dokonanie predmetného obzvlášť závažného zločinu, pretože práve na základe uvedeného postoja bola predmetná trestná činnosť žalovaná iba v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplýva, že advokát E.. H. F. podal podnet na začatie trestného stíhania v súvislosti s prejednávanou trestnou činnosťou až dňa 16.05.2007, t.j. dávno potom, ako bol obzvlášť závažný zločin dokonaný, čo bolo dňa 13.07.2006.

... Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že obžalovaný H.. A.. E. R. predložil sfaľovaný dôkaz súdu dňa 15.01.2007, kedy podal návrh na Okresný súd Bratislava I. Z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplýva, že advokát E.. H. F. podal podnet na začatie trestného stíhania v súvislosti s prejednávanou trestnou činnosťou až dňa 16.05.2007, t.j. dávno potom, ako bol zločin dokonaný, čo bolo dňa 15.01.2007.

Odvolací súd aj pod bodom 2/ skúmal, či uvedený zločin nie je uvedený ako niektorý z trestných činov korupcie uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti Trestného zákona. V treťom oddieli ôsmej hlavy osobitnej časti Trestného zákona sú uvedené trestné činy prijímania úplatku podľa §§ 328, 329 a 330 Tr. zák., trestné činy podplácania podľa §§ 332, 333 a 334 Tr. zák., trestný čin nepriamej

korupcie podľa § 336 Tr. zák., trestný čin volebnej korupcie podľa § 336a Tr. zák. a napokon trestný čin športovej korupcie podľa § 336b Tr. zák. Ani jeden z týchto vymenovaných trestných činov však nie je možné aplikovať na tento prejednávaný prípad.

Odvolací súd v ďalšom skúmal, či nebolo možné aplikovať ustanovenia § 23 ods. 1 zákona o advokácii a zistil, že v danom prejednávanom prípade trestná činnosť obžalovaného H.. A.. E. R. nespadá pod zákon č. 297/2008 Z.z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu.

Taktiež nie je možné aplikovať ustanovenie § 23 ods. 5 zákona o advokácii, pretože v prejednáwanej trestnej veci nejde o konanie, ktorého predmetom je spor medzi E.. H. F. ako advokátom na jednej strane a obžalovaným H.. A.. E. R. ako jeho klientom na strane druhej.

Odvolací súd napokon skúmal možnosť aplikácie ustanovenia § 23 ods. 6 zákona o advokácii a zistil, že predmetom tohto konania nie je disciplinárne konanie podľa zákona o advokácii.

Odvolací súd teda konštatuje, že advokát E.. H. F. ani ako oznamovateľ a ani ako svedok nespĺňal zákonom predpísané podmienky, ktoré by mu umožňovali nerešpektovanie povinnosti zachovať mlčanlivosť podľa § 23 ods. 1 zákona o advokácii a preto je jeho podanie zo dňa 16.05.2007, ako aj všetky jeho ďalšie výpovede v procesnom postavení svedka nezákonné a teda v konečnom dôsledku procesne nepoužiteľné.

V súvislosti s vyššie uvedeným je taktiež potrebné poukázať na ďalšie podstatné dôkazy, na ktorých vybudoval súd I. stupňa svoje rozhodnutie, a to výpoveď svedka H.. H. L. na ktorého sa taktiež vzťahuje povinnosť mlčanlivosti v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Tento záver vyplýva z ustanovenia § 23 ods. 8 písm. a/ zákona o advokácii, z ktorého vyplýva, že povinnosť zachovávať mlčanlivosť sa vzťahuje aj na zamestnancov advokáta, pričom z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že H.. H. L. bol v tom čase advokátsky koncipient advokáta E.. H. F..

Povinnosť zachovávať mlčanlivosť sa nevzťahuje len na samotnú výpoveď takejto osoby, ale vzťahuje sa aj na všetky ostatné listiny, podklady, resp. elektronické súbory, pokiaľ boli vytvorené výlučne na základe pokynov klienta a súvisia s prejednávanou vecou.

V danom prípade ide predovšetkým o textový súbor s názvom „Prevod obchodného podielu“ nachádzajúci sa v prenosnom počítači (notebooku) zn. HP v Advokátskej kancelárii E.. F., ktorý používa advokátsky koncipient H.. H. L., ktorého obsahom je „Zmluva o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu spoločnosti Y. J. R. R..K..S.. medzi budúcim predávajúcim A.. E. R. a budúcim nadobúdateľom spoločnosťou Y. R.. R..K..S..“

Vyššie špecifikované dôkazy sú preto od samého počiatku získané nezákonným spôsobom a preto v ďalšom nebolo možné na tieto prihliadnúť ako na procesne použiteľné dôkazy. Ide pritom o jediné usvedčujúce dôkazy, ktorých vyradenie z dôvodu ich nezákonného získania má v ďalšom fatálny vplyv na celú dôkaznú situáciu.

Inými slovami povedané, prekaziť trestnú činnosť možno len za situácie, ak sa táto pripravuje alebo ak je páchaná. Trestnú činnosť nie je možné však nikdy prekaziť jej oznámením, ak už je táto dokonaná. Advokát E.. H. F. mal poslednú možnosť prekaziť vyššie uvedenú trestnú činnosť najneskôr do podania špecifikovaného návrhu, potom už nie, pričom ide o prekluzívne ustanovenie.

... Súd I. stupňa teda pochybil, keď v danom prejednávanom prípade postupoval tak, že obžalovaného H.. A.. E. R. uznal za vinného z pokusu obzvlášť závažného zločinu podvodu (v bode 1) podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., a zločinu marenia spravodlivosti (v bode 2) podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože svoje rozhodnutie postavil na základe nezákonne získaných dôkazov, podrobne uvedených v odôvodnení tohto rozhodnutia.

Odvolací súd nepovažuje za potrebné sa zaoberať ostatnými odvolacími dôvodmi uvedenými obžalovaným H.. A.. E. R. v jeho písomných podaniach, nakoľko tieto v nadväznosti na už uvedené skutočnosti a úvahy odvolacieho súdu možno považovať za bezpredmetné.

Vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy viedli napokon odvolací súd k tomu, že podľa § 321 ods. 1 písm. d./ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom podľa § 322 písm. b/ Tr. por. obžalovaného H.. A.. E. R. oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom.“

Relevantné právne normy :

§ 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) stanovuje: „Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.“

§ 4 Občianskeho zákonníka stanovuje: „Proti tomu, kto právo ohrozí alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd.“

§ 18 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/455/>> o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) stanovuje: „ Advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory.“

§ 155 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) stanovuje : „(1) Obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o povinnosti na náhradu trov konania, pokiaľ sa o nej nerozhoduje samostatne.

(2) Výrok rozsudku o plnení v peniazoch sa môže vyjadriť v cudzej mene, ak to neodporuje okolnostiam prípadu a ak

a) predmet konania je vyjadrený v cudzej mene a účastník, ktorý má plniť, je devízovým tuzemcom a má účet v cudzej mene, alebo

b) niektorý z účastníkov je devízovým cudzozemcom.

(3) Výrok rozsudku o plnení v peniazoch sa môže vyjadriť aj iným nezameniteľným spôsobom než vyčíslením, najmä s odkazom na presný spôsob určenia vyplývajúci z osobitného predpisu.

(4) Účastník konania má právo uverejniť právoplatné rozhodnutie súdu okrem rozhodnutí týkajúcich sa maloletých. Súd môže účastníkovi, ktorého návrhu sa vyhovel, priznať v rozsudku právo uverejniť rozsudok na náklady účastníka, ktorý v spore neuspel, vo veciach ochrany práv porušených alebo ohrozených nekalým súťažným konaním, vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva, vo veciach ochrany práv spotrebiteľa, vo veciach ujmy na zdraví spôsobenej pri poskytovaní zdravotníckej starostlivosti a vo veciach ochrany osobnosti. Vo výroku rozsudku určí na základe návrhu rozsah, formu, spôsob uverejnenia a sumu nákladov na uverejnenie, prípadne výšku preddavku, ktorý je potrebné zložiť účastníkovi konania, ktorého návrhu sa vyhovel.“

Podľa článku 2. ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Aplikáciou citovaných právnych noriem na z vykonaného dokazovania zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že protinávrh odporcu je treba zamietnuť, ako celkom zjavne nedôvodný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ pracoval v roku 2006 ako advokátsky koncipient u E.. H. F., klientom ktorého sa v roku 2006 stal odporca. Následné súdne konania, ktorými bývalý zamestnávateľ navrhovateľa, či navrhovateľ zaťažovali súdy Slovenskej republiky tak boli jednoznačne dôsledkom obchodnej spolupráce odporcu s bývalým zamestnávateľom navrhovateľa, pričom o legálnosti zámerov tejto obchodnej spolupráce sa dá podľa názoru súdu s úspechom pochybovať, nakoľko odporca nebol Krajským súdom v Bratislave oslobodený spod obžaloby Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. 1Kv 16/2008 zo dňa 24.04.2009 podľa ustanovenia § 285 písm. a/ Tr. por. (t.j. z dôvodu, že by nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný), ale k jeho oslobodeniu spod obžaloby prišlo podľa ustanovenia § 285 písm. b/ Tr. por. , t.j. z dôvodu, že tento skutok nie je trestným činom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že návrhy na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, ktoré boli v období od 8.12.2006 do 10.4.2007 na Okresnom súde Bratislava III podané voči odporcovi, či jeho manželke, skutočne vykazovali znaky zhodnosti, tak v skutkových

okolnostiach, v právnej argumentácii, ako aj v petitoch návrhov, avšak toto je pochopiteľné, keďže všetky tieto návrhy boli vyhotovené prostredníctvom tej istej advokátskej kancelárie: F.-V.-P.. Pokiaľ odporca poukazoval na to, že zo strany navrhovateľa bol návrh na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy podaný dňa 10.4.2007 šikanózne a v rozpore s dobrými mravmi, súd pripomína, že skutočne existujú krajiny a právne systémy, v ktorých súd môže autorovi opakovaných šikanózných podaní (frivolous, vexatious complaints) predbežným opatrením (court restraint order) uložiť zákaz ich podávania, avšak Slovenská republika medzi ne nepatrí. Skutočnosť, či zo strany navrhovateľa bol proti odporcovi dňa 10.4.2007 návrh na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy podaný dôvodne, či šikanózne, mohla byť predmetom posudzovania jedine v konaní o tomto návrhu navrhovateľa, pričom dôvodne podanému návrhu by súd vyhovel a šikanózne podaný návrh by súd zamietol. Konanie o tomto návrhu navrhovateľa však bolo právoplatne zastavené dňa 29.4.2015. Tu súd poukazuje aj na to, že odporca bol prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzvaný, aby v lehote 10 dní oznámil súdu, či súhlasí so späťvzatím návrhu v súlade s ustanovením § 96 ods. 2 O.s.p., a teda mal možnosť nesúhlasiť so zastavením konania a dosiahnuť to, aby k zastaveniu o tomto návrhu navrhovateľa neprišlo. Odporca však na výzvu súdu nijako nereagoval a preto aj v dôsledku jeho nekonania prišlo k zastaveniu konania o návrhu navrhovateľa na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy. Pre účely rozhodovania o protinávru odporcu tak súd dospel k záveru, že pokiaľ dňa 10.4.2007 podal navrhovateľ voči odporcovi návrh na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, realizoval postupom podľa čl. 2. ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky iba svoje právo na súdnu ochranu vyplývajúce mu z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Pokiaľ chcel odporca svoj protinávrh založiť na ustanovení § 155 ods. 4 veta druhá O.s.p., súd pripomína, že uvedené ustanovenie zákona umožňuje súdu rozhodnúť o tom, že účastníkovi konania, ktorý bol v spore o ochranu osobnosti úspešný prizná aj právo uverejniť právoplatný rozsudok na náklady účastníka, ktorý v spore neuspel. V posudzovanej veci je zrejmé, že ani navrhovateľ, ani odporca v spore úspešní neboli. Navrhovateľ sa v spore domáhal ochrany osobnosti a odporca sa domáhal zamietnutia návrhu. Keďže konanie bolo rozhodnutím tunajšieho súdu právoplatne zastavené, je jasné, že súd vo veci samej nerozhodol, teda súd nevyhovel ani návrhu navrhovateľa, ani návrhu odporcu. Keďže platí, že žiaden z účastníkov konania nemal v spore o ochranu osobnosti úspech, nedošlo k naplneniu hypotézy právnej normy uvedenej v ustanovení § 155 ods. 4 veta druhá O.s.p., z čoho je zrejmé, že nemôže platiť ani dispozícia tejto právnej normy, od ktorej odporca odvodzuje dôvodnosť svojho protinávru v terajšom znení. Preto je protinávrh odporcu celkom zjavne nedôvodný a treba ho zamietnuť.

Navyše súd dodáva, že z výkladu ustanovenia § 155 ods. 4 O.s.p. nevyplýva právo účastníka konania sporu o ochranu osobnosti na uverejnenie akéhokoľvek súdneho rozhodnutia na náklady druhého účastníka, ako to žiada odporca vo svojom protinávru, keď sa na náklady navrhovateľa domáha uverejnenia: a/ uznesenia o zastavení konania, b/ rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý bol zrušený rozhodnutím odvolacieho súdu, c/ uznesenia odvolacieho súdu o zrušení rozsudku súdu prvého stupňa a vrátení veci na ďalšie konanie. Z logického výkladu tohto ustanovenia totiž vyplýva, že právoplatným rozhodnutím súdu sa rozumie právoplatný rozsudok vo veci samej, právo na jeho uverejnenie sa priznáva priamo v tomto rozsudku, priznáva sa úspešnému účastníkovi konania sporu o ochranu osobnosti, pričom náklady spojené s uverejnením právoplatného rozsudku znáša účastník konania sporu o ochranu osobnosti, ktorý v spore neuspel.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. Hoci navrhovateľ bol pokiaľ ide o protinávrh odporcu v konaní úspešný, vzhľadom k tomu, že mu po právoplatnom zastavení konania o jeho návrhu na ochranu osobnosti, v súvislosti s bránením práva proti odporcovi žiadne trovy nevznikli, súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno do 15 dní odo dňa jeho doručenia podať odvolanie na Okresnom súde Pezinok.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.